

4 e tref Sak 7:8-10, Rom 2:1-4, Joh 8:1-11

Västerslättskyrkan 20070701

Ämne: vi människor och Gud

1.När det gäller oss människor, så har vi våra mänskliga brister.

I Sakarjatexten hörde vi exempel på synder från den tiden, när samhället inte dömde rättvisa domar, när människor förtryckte varandra, när de tänkte ut det som var ont.

Situationen är inte olik i dag. Många ställer sig den frågan: var har lag och rätt tagit vägen? Är inte ett människoliv värt något, när värnlösa kan bli misshandlade eller rent av dödade på en öppen gata av helt okända människor, eller när kvinnor kan bli våldtagna när de springer utefter något joggingspår? Samtidigt som människor upplever att våra rättsinstanser reagerar väldigt försiktigt.

Förtrycket förekommer också i vår tid av minoriteter, jag tänker på vår urtidsbefolkning samerna som får mindre och mindre plats, eller romerna som döms och bedöms redan av sitt utseende, eller de homosexuella som får utstå alltför snabba omdömen, utan att bli lyssnade på. Även för kristna har det börjat att bli trångt i vårt samhälle.

Vi kristna kallas att ställa oss på de förtrycktas sida och inte delta i ont spel av något slag.

De onda tankarna är alla synders moder. I

bergspredikan säger Jesus att redan när tanken kommit i vårt inre, så har vi redan hamnat i synden.

I Romarbrevet ser vi hur människor på den tiden hade förutfattade meningar om varandra och att de gjorde skillnad på varandra. Så är det också i dag: en invandrare eller alkoholist har oerhört svårt att få arbete, oavsett hur duktig den människan än är.

I dagens evangelium möter vi kvinnan som av sina fördömande grannar och skrifflärda dras fram inför Jesus, för att ha begått äktenskapsbrott.

Vi människor har så oerhört lätt att vara ogina mot varandra.

Inte försvarar Jesus brottet mot det 6:e budet som kvinnan utfört: Du skall icke begå äktenskapsbrott, lika lite som han försvarar de skrifflärdes brott mot det 5:e budet: Du skall icke dräpa.

Sammanfattningsvis säger Bibeln om oss allesammans: Alla har syndat. Rom 3:23 Hur vi än bär oss åt så hamnar vi där i det som bara blir fel. Paulus klagar över sin egen oförmåga när han säger att det goda som han vill, gör han inte, men det onda som han inte vill, det gör han. Det gäller både i våra tankar, ord och gärningar.

2.Med Gud är det helt annorlunda. Han ger av sin befrielse till fördömda, fängslade och bundna människor.

Sakarja skriver längre fram i sin bok om den befrielse

som Gud ger genom Jesus Kristus: *För ditt förbundsblods skull vill jag släppa dina fångar fria ur gropen, där inget vatten finns.* Sak 9:11

liv i Guds gemenskap.

Från Romarbrevet hörde vi om *Guds oändliga godhet, fördragsamhet och tålmod.*

När Jesus gick här på jorden tog han emot syndare som ingen ville ha att göra med och åt med dem. Luk 15:2
Han förbarmade sig över de svaga och de förtryckta.
Han gav av sin upprättelse och förlåtelse till tyngda människor. Kvinnan i texten fick ta emot en full förlåtelse. Jesus säger: *inte hellre jag dömer dig.*
Jesus har befallt sin kyrka att syndernas förlåtelse i hans namn skall förkunnas för alla folk. Luk 24:47,

Förlåtelsen i Jesu namn är en full förlåtelse, hur förskräcklig synden än varit.

Aposteln skriver: *Om vi bekänner våra synder, så är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från **all** orättfärdighet.* 1 Joh 1:7,9

Kvinnan fick gå befriad, utan synd. Jesus är likadan i dag. Han erbjuder dig av sin befrielse från allt som tynger dig.

Genom Jesus blir vårt förhållande till Jesus rätt. *Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom tro har vi frid med Gud genom vår herre Jesus Kristus* Rom 5:1
Genom tron på Jesus får vi äga frid i våra hjärtan och samveten.

Han ger dig av sig själv i mässan. I tro får du leva ditt